

W NUMERZE:

„Ferie”

Płatki śniegu już spadają,
Słońce już nam słabo świeci,
Wszystkie stawy zamarzają,
Juz na łyżwach widać dzieci.

Dzień już wcześniej idzie spać,
Gwiazdy wcześniej ze snu wstają,
Śpiewu ptaków już nie słychać,
Swej melodii już nie grają.

Zasypane wszystkie drogi,
Pługi śnieżne jeżdżą w koło,
Mróz już przyszedł do nas srogi,
Już są ferie - żegnaj szkoło!

Rok szkolny na półmetku, przed nami już tylko ostatnia prosta i upragnione wakacje, ale wcześniej ferie zimowe. Podczas odpoczynku zapraszam do zapoznania się z treścią „Gim - Press - niezależnej gazety gimnazjalisty”.
Gorąco polecam!

Michał Pikusa - redaktor naczelny

Z WIZYTA W ZESPOLE SZKÓŁ
NR 1 IM. IGNACEGO
ŁUKASIEWICZA - str.3

„DZIADY” W I a
- str.4

DZIEŃ BABCI I DZIADKA
- str.5

„SZKOŁA BEZ PRZEMOCY”
- VI EDYCJA - str.7

FERIE! - str.6

Wywiad z panią Moniką Skowronek

Witam Panią serdecznie! Paulina Siewiera, jestem redaktorem Niezależnej Gazety Gimnazjalisty Gim-Press. Czy mogłabym przeprowadzić z panią wywiad?

P.S.: Od jak dawna pracuje pani z młodzieżą?

M.S.: Z młodzieżą pracuję już od 8 lat.

P.S.: Czy ta praca panią satysfakcjonuje?

M.S.: Oczywiście. Bardzo lubię tę pracę i czuję się w niej spełniona.

P.S.: Czy zawsze interesowały panią zajęcia plastyczne?

M.S.: Tak. Zawsze chętnie brałam udział w zajęciach plastycznych. W dzieciństwie, nocą, gdy wszyscy już szli spać, ja wstałam z łóżka i robiłam biżuterię z koralików.

P.S.: Czy takie zajęcia jak tutaj prowadzi pani w innych ośrodkach?

M.S.: Zajęcia prowadzę także w Ośrodku Kultury w Klęczanach.

P.S.: Czy dużo czasu poświęca pani na przygotowanie zajęć?

M.S.: Przygotowanie zajęć zajmuje mi dużo czasu, czasem nawet więcej niż ich wykonanie.

P.S.: Jak współpracuje się pani z dziećmi i młodzieżą?

M.S.: Z młodzieżą i dziećmi współpracuje mi się bardzo dobrze. Chętnie przygotowuję dla nich różne zajęcia.

P.S.: Co lubi pani robić w wolnym czasie?

M.S.: Wolnego czasu mam bardzo mało, ale gdy nadarzy się chwila wytchnienia, wykonuję wzory kartek, robię biżuterię oraz zimą chętnie jeżdżę na nartach.

P.S.: Czym się pani interesuje?

M.S.: Interesuję się psychologią, dlatego też lubię pracę z dziećmi. Pasjonują mnie także nowe techniki plastyczne, takie jak decoupage.

P. S: Dziękuję serdecznie za udzielenie mi wywiadu.

Paulina Siewiera

Wywiad na wesoło

Z wizytą w Zespole Szkół nr 1 im. Ignacego Łukasiewicza w Gorlicach

Dnia 16 stycznia 2012 roku udaliśmy się do Gorlickiego Centrum Kultury na przedstawienie teatralne o życiu i działalności Ignacego Łukasiewicza. Sztukę tę przygotowali uczniowie Zespołu Szkół nr 1 im. Ignacego Łukasiewicza w Gorlicach.

Na początku narratorzy w skrócie wprowadzili nas w „życiorys” Ignasia, który zajmował się chemią, farmaceutyką, wynalazł lampę naftową. Jako pierwszy człowiek na świecie wykorzystał działanie ropy naftowej. To właśnie w Gorlicach po raz pierwszy zapłonęła pierwsza lampa naftowa. Łukasiewicz nie zatrzymywał swojego majątku, który zyskał dzięki swojemu wynalazkowi tylko dla siebie, lecz dzielił się nim z potrzebującymi. Nigdy nie odmówił nikomu pomocy. Trochę się również o inne firmy czy zakłady. Starał się im pomagać jak tylko mógł, dlatego Ignacy uznawany był za jednego z największych dobroczyńców. Po tym krótkim, ale treściwym wprowadzeniu, rozpoczęło się przedstawienie. Scena przybrała wystrój apteki. Na jej środku znajdowało się biurko, przy którym siedział chłopak, który wcielił się w rolę Ignasia. W lewym rogu widniał drugi stół, który był miejscem pracy pomocnika Łukasiewicza. Następnie do apteki przyszedł mężczyzna, który miał problemy żołądkowe. Ignacy pomógł mu, ale nie wziął od niego żadnej zapłaty. Pomocnik zwrócił uwagę aptekarzowi, by nie rozdawał za darmo lekarstw. Łukasiewicz wyjaśnił mu, że należy pomagać biednym w potrzebie i dzielić się z innymi. Potem przyszli następni klienci. Tym razem były to dwie kobiety: matka i córka. Zawitały do Ignacego, gdyż dziewczyna miała jakąś chorobę na skórze głowy i obawiała się, że będzie musiała obciąć swoje piękne, długie włosy. Aptekarz podał jej odpowiednie lekarstwo i poradził, aby częściej myć głowę oraz czesać włosy. Od tych kobiet również nie przyjął zapłaty. Po pewnym czasie do Łukasiewicza przyszedł zmartwiony lekarz. Wyjaśnił, że ma wykonać bardzo ważną operację, lecz nie ma jak tego zrobić, ponieważ była noc, a nie ma żadnego źródła światła. Ignacy ofiarował lekarzowi kilka lamp naftowych. Dzięki temu można było swobodnie przeprowadzić tę operację. Doktor był bardzo wdzięczny wielkodusznemu Ignacemu. Później na scenie pojawiło się kilku mężczyzn, którzy myśleli, że szpital się pali. Z placówki biło jasne światło. Jednak chłopci dowiedzieli się, że to nowy wynalazek Łukasiewicza. Ignacy napisał list do swojego brata. Do tej korespondencji dołączył kilka lamp naftowych. Jego brat pracował w sądzie. Ignacy pragnął, by również jemu lepiej się pracowało, a także innym pracownikom tej placówki. Na tym zakończyło się to przedstawienie. Mieliśmy okazję usłyszeć jeszcze przygotowaną przez uczniów piosenkę o naszym bohaterze.

Bardzo podobał się nam ten spektakl aktorski. Z podziwem patrzyliśmy na tak perfekcyjnie wykonaną sztukę. Dzięki temu spotkaniu lepiej poznaliśmy Ignacego, który przecież żył i pracował w naszych stronach. Pozwoliło nam to zapoznać się z życiem Łukasiewicza, który był wielkim odkrywcą i wspaniałym człowiekiem.

Justyna Świerczek

„Dziady” w I a

Dnia 23 stycznia 2012r. o godzinie 10:30 odbyła się nietypowa lekcja j. polskiego klasy I a gimnazjum. Część uczniów tej klasy dokonała inscenizacji utworu dramatycznego „Dziady” cz. II Adama Mickiewicza. Utwór był wcześniej analizowany i omawiany jako lektura szkolna. „Dziady” to dramat, który opowiada o dawnych obrzędach, związanych ze świętem zmarłych. W dzień zaduszny mieszkańcy wioski zbierali się nocą w kaplicy, przynosili ze sobą dary i jedzenie. Wywoływali duchy, którym starali się ulżyć w cierpieniu, poprzez ofiarowanie jedzenia i picia.

W rolę bohaterów „Dziadów” wcielili się:

Guślarz- Aneta Jerzak

Józio (anioł)- Anna Kalisz

Różia (anioł)- Anna Burkot

Pan z dworu (widmo)- Justyna Wałęga

Sowa- Patrycja Rapala

Kruk- Katarzyna Kluska

Zosia (duch)- Anna Burkot

Starzec- Paulina Szura

Widmo- Justyna Wałęga

Pasterka- Kinga Rapala

Scenariusz i choreografię opracowali uczniowie kl. I a gimnazjum. Przedstawienie podobało się i wywarło duże wrażenie na nauczycielu j. polskiego pani mgr Krystynie Holik i pedagogu szkolnym pani mgr Katarzynie Ciapaj.

Aneta Jerzak

„Podsumowanie projektu interdyscyplinarnego!”

Dnia 25 stycznia 2011r. o godzinie 17:00 w sali gimnastycznej Zespołu Szkół w Zagórzach miało miejsce uroczyste podsumowanie projektu interdyscyplinarnego pn. „MODEL PRACY POZALEKCYJNEJ Z WYKORZYSTANIEM NOWATORSKICH METOD PRACY ORAZ WSPÓŁCZESNYCH TECHNIK INFORMATYCZNYCH”. Spotkanie, powitaniem gości otworzyła pani dyrektor Iwona Jamro, następnie przekazała głos swoim podopiecznym. Uczniowie biorący udział w projekcie pod przewodnictwem opiekunów: mgr Anety Motyki, mgr Barbary Kudlawiec oraz mgr Marcina Juszczenia przygotowali przedstawienie podsumowujące ich pracę. W pokazie mogliśmy zobaczyć krótką inscenizację na temat energii odnawialnych, a także doświadczenia, które zaprezentowali nam „fizycy” oraz „chemicy”. Publiczność złożona przede wszystkim z rodziców nagrodziła młodych adeptów nauki gorącymi oklaskami. Ten sam występ mieliśmy również okazję zobaczyć w czwartek, kiedy to nasi koledzy i koleżanki zaprezentowali się na forum wszystkich klas.

Michał Pikusa

Niezależna Gazeta Gimnazjalisty

Dzień Babci i Dziadka

Dzień Dziadka – rodzinne, świeckie święto, obchodzone w Polsce 22 stycznia. W ten dzień wnuki składają życzenia swoim dziadkom, a w przedszkolach organizowane są spotkania, pokazy artystyczne dzieci i poczęstunek z wręczeniem laurek.

Dzień Babci – święto obchodzone dla uhonorowania babć; w dzień ten wnuki składają życzenia swoim babciom. W Polsce obchodzone 21 stycznia, w tym samym dniu w Bułgarii i Brazylii, a w Hiszpanii - 26 lipca. We Francji jest to święto ruchome i obchodzone jest w pierwszą niedzielę marca.

W Polsce

Pomysł powstania święta w Polsce pojawił się w tygodniku "Kobieta i Życie" w 1964 roku. Już rok później święto to zaczął popularyzować "Express Poznański". W roku 1966 również "Express Wieczorny" ogłosił dzień 21 stycznia "dniem babci". Później powstała również tradycja obchodzenia Dnia Dziadka.

W Rosji, na jesieni 2009 roku, pojawiło się nowe, rodzinne święto - "Dzień babci i dziadka" (ros. *День бабушек и дедушек*). Jednakże, jak podaje Press-Center (ros. пресс-центр "АиФ") 15 października 2009, jest to Rosyjski Dzień Babci (ros. *Российский День Бабушки*). Brak oficjalnej daty obchodów.

Amerykańskim (w USA i Kanadzie) odpowiednikiem naszych dni dziadka i babci jest Narodowy Dzień Dziadków, ang. *National Grandparents Day*. Nie jest więc świętem rozdzielonym na dwa dni.

W USA jest to święto oficjalnie zatwierdzone przez Kongres i prezydenta, ustanowione w 1978 roku przez Jimmy'ego Cartera na pierwszą niedzielę po *Święcie Pracy Labour Day*, które obchodzone jest w pierwszy poniedziałek września zarówno w USA jak i Kanadzie. Tak więc *Dzień Dziadków* w obu krajach również obchodzony jest we wrześniu.

Dzień ten ma swój oficjalny hymn *A Song For Grandma And Grandpa* ("Piosenka dla Babci i Dziadka"), a symbolem tego dnia jest niezapominajka.

W szkołach, kościołach i domach spokojnej starości organizowane są uroczystości. Święto celebrowane się także w gronie rodzinnym przy ogniskach czy grillach. Dzień ten ma za zadanie uświadomić dzieciom, jak wiele zawdzięczają swoim dziadkom. Wnuki są zachęcane do pomocy najstarszym członkom rodziny.

W Wielkiej Brytanii *National Grandparents Day* obchodzony jest w pierwszą niedzielę października.

Justyna Wałęga

Karnawał pełną parą

Niezależna Gazeta Gimnazjalisty

W dniu 9 lutego 2012 roku odbył się bal karnawałowy dla klas 1-3 szkoły podstawowej oraz dyskoteka dla uczniów klas 4-6 szkoły podstawowej i II-III gimnazjum. O muzykę zadbał absolwent naszej szkoły Jakub Śliwa. Rada Rodziców przygotowała poczęstunek dla wszystkich uczniów. Maluszki swoją zabawę miały od południa do godz. 15. Organizatorzy zadbałi o to, by dzieci miło spędziły czas zabawy. Nauczyciele zorganizowali różne konkursy z bardzo ciekawymi nagrodami. Dzieciom najbardziej podobał się konkurs na „zakładanie majtek”. Oprócz tego brzdące mogły uczestniczyć w konkursach takich jak: jedzenie ryżu na czas, zabawa z krzeselkami i taniec z balonikiem. Na tym zakończył się bal przebierańców. Szczęśliwe dzieci z uśmiechami na twarzy o godz. 15:00 opuściły salę gimnastyczną. O godzinie 16:00 rozpoczęła się dyskoteka dla dzieci klas starszych i młodzieży, zakończyła się o 20:00. Wszyscy świetnie się bawiliśmy. Tym miłym akcentem możemy udać się na zasłużony odpoczynek po wyteżonej 5-miesięcznej pracy -hura ferie!!!

Monika Stefaniak

Ferie

Ferie, bądź *feriae* – starorzymskie określenie dni odpoczynku poświęconych obrzędowi religijnemu dla któregoś z bóstw. Włoskiego sformułowania *ferie* używa się również w odniesieniu do "wakacji sądowych" (*vacatio legis*). Współcześnie pojęcia tego używa się w odniesieniu do dni wolnych od nauki szkolnej.

Terminy ferii dla uczniów szkół w Polsce określa rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z 18 kwietnia 2002 r. w sprawie organizacji roku szkolnego.

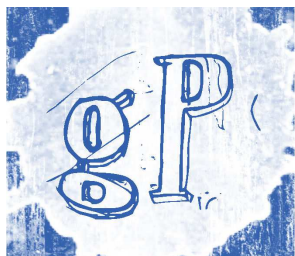
Ferie to wyczekiwany czas przez uczniów jak i nauczycieli. Musieliśmy się jednak uzbroić w cierpliwość, ponieważ nasz czas wypoczynku przypada dopiero na samym końcu, czyli 13 lutego. Mimo wszystko nie zalamujemy się i mamy mnóstwo planów na te 2 tygodnie. Część osób na pewno pojedzie w góry, inni do swoich rodzin, a pozostali niech się nie smućą, bo w domu można przecież też świetnie się bawić. Póki co otacza nas typowo zimowy krajobraz, więc tylko brać sanki lub narty i szukać jakiejś dużej górkę. Pamiętajmy jednak o bezpieczeństwie. Przecież zawsze można bawić się bezpiecznie.

Pierwszy okres nauki mamy już za sobą. Kilka dni temu zebrała się Rada Pedagogiczna, która już na dobre zapieczętowała koniec semestru. Mam nadzieję, że każdy jest zadowolony ze swoich wyników. Oto podsumowanie ubiegłego okresu:

SZKOŁA PODSTAWOWA			
KLASA	WYCHOWAWCA	FREKWENCJA	ŚREDNIA OCEN
I	mgr Marzena Nikiel	94%	-
II	mgr Renata Wantuch	98%	-
III	mgr Ewa Zasowska	96%	-
IV	mgr Malgorzata Stępień	96%	4,32
V	mgr Anna Chochołek	95%	4,11
VI	mgr Karina Szura	96%	4,13

GIMNAZJUM			
KLASA	WYCHOWAWCA	FREKWENCJA	ŚREDNIA OCEN
I a	mgr Malgorzata Augustyn	92%	3,80
I b	mgr Barbara Kudlawiec	94%	3,87
II	mgr Krystyna Holik	93%	3,80
III a	mgr Aneta Motyka	89%	3,71
III b	mgr Ryszard Jamro	90%	3,89

Patrycja Sierant

Niezależna Gazeta Gimnazjalisty

„Szkoła bez przemocy” - VI edycja

Nasza szkoła w ramach Ogólnopolskiej Kampanii „Szkoła bez przemocy”. Wzięła udział w konkursie na „Kodeks fair play”. Każda klasa opracowała swój własny kodeks, który składał się z 10 punktów (zasad) propagujących właściwe postawy i zachowania podczas kibicowania. Wybraliśmy dwa kodeksy (jeden ze szkoły podstawowej i jeden z gimnazjum) i wysłaliśmy do udziału w konkursie. Wybrane kodeksy to: kodeks **klasy VI** oraz kodeks **klasy Ia**.

Poniżej przedstawiamy kodeksy napisane przez poszczególne klasy.

Klasa V

DEKALOG KIBICA

1. Nie wchodzimy na teren stadionu bez biletu.
2. Nie wchodzimy na teren stadionu po wpływie alkoholu oraz nie spożywamy go w czasie meczu.
3. Nie wnosimy ostrych narzędzi na teren stadionu.
4. W kulturalny sposób kibicujemy swojej drużynie.
5. Nie obrażamy zawodników przeciwnej drużyny oraz ich kibiców, a także sędziów i trenerów.
6. Nie używamy wulgarnych słów.
7. Nie wszczynamy bójek.
8. Nie niszczymy mienia stadionu.
9. Nie śmiećmy na terenie stadionu.
10. Nie kradniemy cudzej własności.

Klasa VI

KODEKS FAIR PLAY

1. Fair play to motto każdego sportowca.
2. Fair play to szacunek dla drugiego człowieka.
3. Fair play to życzliwość dla ludzi, pomoc i współdziałanie.
4. Fair play to uczciwość wobec innych nie tylko na boisku ale także w codziennym życiu.
5. Fair play to nieużywanie środków dopingujących.
6. Fair play to szacunek dla decyzji sędziego.
7. Fair play to docenianie przeciwnika, także tego słabszego.
8. Fair play to miłość do Ojczyzny oraz tolerancja wobec innych narodów.
9. Fair play to dbałość o zdrowie własne i innych.
10. Fair play to dążenie do celu zgodnie z wyznawanymi wartościami.
11. Fair play to dbanie o ciało i umysł.
12. Fair play to radość, pogoda ducha i uśmiech na twarzy.
13. Fair play to bycie dobrym człowiekiem.
14. Fair play to kulturalne zachowanie każdego dnia.
15. Fair play to pomoc innym na boisku oraz w życiu codziennym.

Klasa I a gimnazjum

Kibicuj Fair Play!

1. Bez agresji! - Nie wdawaj się w bójki.
2. Szanuj innych! - Nie przeszkadzaj innym w kibicowaniu.
3. Nie narzucaj swojego zdania! - Uszanuj poglądy innych.
4. Nie stosuj używek! - Pod ich wpływem twoje zachowanie i myślenie nie jest realne.
5. Nie używaj wulgaryzmów! - Mów kulturalnie, nie gorsz innych.

6. Nie przynoś ostrych narzędzi! - Uważaj na bezpieczeństwo swoje i innych.
7. Zachowuj się kulturalnie! - Nie obrażaj nikogo, siedź na swoim miejscu, odnoś się do innych uprzejmie.
8. Nie śmieć! - Szanuj pracę innych.
9. Nie krytykuj przeciwnej drużyny! - Zachowaj swoje zdanie dla siebie.
10. Dopinguj graczy! - Twoim zadaniem jest mobilizacja drużyny do efektywniejszej gry.

Klasa 1 b Gim.

Regulamin „Kodeksu Fair Play”

1. Kultura bycia - Kulturalne zachowanie na meczu: kulturalne słownictwo, nie niszczenie mienia.
2. Porządek - Dbamy o porządek na trybunach, nie śmiećmy.
3. Bezpieczeństwo - Nie wnosimy niebezpiecznych przedmiotów, alkoholu, nie stosujemy używek.
4. Brak agresji - Dopingujemy własnej drużynie bez złości i agresji wobec drużyny przeciwnej i jej kibiców.
5. Przepisy - Znamy przepisy i zasady dyscypliny sportowej, w której zawodach kibicujemy.
6. Respekt - Zawsze szanujemy decyzje sędziego.
7. Szacunek - Doceniamy wysiłek wszystkich zawodników zarówno drużyny której kibicujemy jak i przeciwnej.
8. Punktualność - Zajmujemy swoje miejsce w określonym czasie, nie spóźniamy się by nie przeszkadzać innym.
9. Akceptacja - Akceptujemy wyniki meczu.
10. Kibic Fair Play - Stosuje te zasady, bo nie ma innej rady.

Kl. II gimnazjum

Kodeks z zasadami fair play i bezpiecznego kibicowania:

1. Wchodzimy na stadion trzymając bilet w ręce i grzecznie czekając w kolejce.
2. Odpowiednio (nie obraźliwie dla przeciwnej drużyny) się ubieramy.
3. Nie przynosimy żadnych używek ani substancji wybuchowych.
4. Przestrzegamy obowiązujących zasad.
5. Nie używamy rasistowskich okrzyków.
6. Nie wdajemy się w bójki z innymi kibicami.
7. Godnie reprezentujemy barwy swojej drużyny.
8. Zachowujemy porządek wokół siebie (nie śmiećmy, itp.)
9. Nie niszczymy sprzętu.
10. Gratulujemy przeciwnikowi zwycięstwa.

Klasa III a

KODEKS FAIR PLAY

1. Wzajemnie się szanujemy i nikogo nie bijemy.
2. Mecz spokojnie oglądamy i nikomu nie przeszkadzamy.
3. Alkoholu nie spożywamy gdy na trybuny siadamy.
4. Przeciwnej drużynie nie obrażamy gdy gola strzela – podziwiamy.
5. Kiedy śmieci rzucamy, po sobie sprzątam.
6. Naszych zawodników do wygranej nakłaniamy, by gola strzelili i mecz zwyciężyli.
7. Na trybunach zachowujemy się cicho i grzecznie, by inni nie czuli się niebezpiecznie.
8. Na meczu swój hymn z dumą śpiewamy i do zwycięstwa graczy zachęcamy.

p. Aneta Motyka

Ortografia na wesoło

Pisownia wyrazów z ó

Literę ó piszemy wtedy, gdy w innych formach danego wyrazu lub w w pokrewnych wymienia się na o, e, a: dróżka - bo: droga, drogowy,

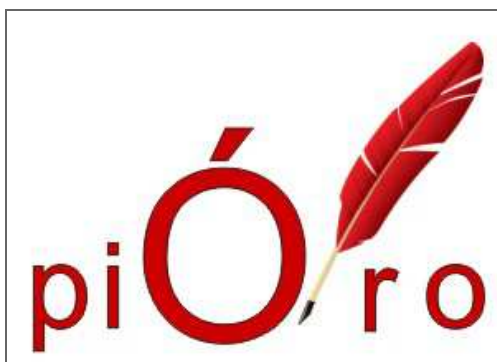
Literę ó piszemy w zakończeniach wyrazów:

- **ówka:** główka, klasówka, stolówka,
- **ówna:** cesarzówna, Czubówna, Kossakówna;
- **ów:** w nazwach miejscowości: Kraków, Piastów oraz w zakończeniach form liczby mnogiej większości rzeczowników rodzaju męskiego: butów, chłopców, psów.

Litera ó nigdy nie występuje na końcu wyrazu.

Tylko kilka słów zaczyna się od ó:

ósemka, ósmoklasista, ósmoklasistka, ósmy, ów, ówczesny, ówczynie, ówdzie.

Pisownia wyrazów z u

Literę u piszemy zawsze na końcu wyrazów, np.: albumu, biletu, hałasu, piachu oraz na początku większości wyrazów, np.: ubiór, ucieczka, uczelnia, udo, ugasić, ul, uliczka

Literę u piszemy też w zakończeniach form czasowników, np.: pracuje, pracujesz, pracuje, pracujemy.

Literę u piszemy w zakończeniach wyrazów:

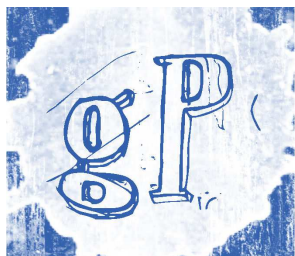
- un:** opiekun, piastun, zwiastun,
- unka:** opiekunka, piastunka,
- unek:** poczęstunek, podarunek, rysunek,
- uch:** leniuch, łakomczuch, paluch,
- uszek:** brzuszek, łańcuszek, staruszek,
- utki:** cichutki, mięciutki, równiutki,
- usieńki:** bielusieńki, króciusieńki,
- uś:** dziadziś, pracuś, tatuś,
- usia:** córusia, mamusia, wnusia,
- unia:** babunia, ciotunia, lalunia.

Kiedy ó, kiedy u?

Nikną wszelkie niepokoje,
Kiedy stwierdzę: dwójka — dwoje,
Przed pomyłką mnie ustrzeże:
Wrócę — wracam, pióro — pierze.
Nie drży także ma stalówka,
Pisząc: -ówna, -ów i -ówka.
Zaokrąglam ó w dwu słowach:
ósmy, ów, bo: osiem, owa.

Zapamiętaj, zawsze tu
pisz otwarte, zwykle u
W słowach: skuwka i zasuwka,
Gdyż wyjątkiem są te stówka;
W częściach: -unka, -un i -unek:
Opiekunka, zdun, pakunek.
Pisz je także: w części -ulec,
Więc: budulec i hamulec;
W ulu, dwu, gdzie u litera
Wyraz kończy lub otwiera.
Wreszcie — niech nikt nie kreskuje
w czasowniku części -uje.

Aneta Jerzak

Niezależna Gazeta Gimnazjalisty

Humor zeszytów szkolnych

Radio jest cudownym wynalazkiem, który mogą słuchać ślepi i oglądać głusi.

Matejko namalował "Bitwę pod Grunwaldem" chociaż ani razu jej nie widział w telewizji.

Po zebraniu makulatury, sprzedaliśmy ją razem z panią.

Oko ludzkie zbudowane jest na zasadzie aparatu fotograficznego.

Wielbłądy wędrują przez pustynię w karnawałach.

Dowodem kulistości Ziemi jest to, że kiedy statek dopłynie do horyzontu, to tonie.

Gilotyna jest bardzo demokratyczna, ponieważ może ściąć głowę każdemu.

Chopin od dawna nie żyje, ale jego muzyka nadal prześladowuje wielkich pianistów.

Humor

-Kto to jest prawdziwy narciarz?
- Człowiek, którego stać na luksus połamania nóg w bardzo znanej miejscowości górskiej, przy pomocy bajecznie drogiego sprzętu.

Jasio zwierza się koledze:
- Wydaje mi się, że moi rodzice mnie nie kochają...
- Dlaczego tak myślisz?!
- Dają mi dziwne zabawki do kąpieli...
- Do kąpieli różne rzeczy się bierze.
- Tak? Toster, suszarkę, przedłużacz?!

Po tańcu chłopak dziękuje swojej partnerce:
- Dziękuję za taniec. Świetnie się bawilem!
- Ale ja tak kiepsko tańczę... – mówi dziewczyna.
- Ale za to jak śmiesznie!

Żona latarnika woła do męża:
- Kochanie! Wygraliśmy w konkursie!
- Cudownie! Ale co?!
- Dwutygodniowe wczasy nad morzem!

- Czym się bawi kot psychiatry?
- Kłębkiem nerwów.

Justyna Wałęga

A to ciekawe ???

Nowy Rok

Nowy Rok – międzynarodowe święto przypadające 1 stycznia każdego roku (w kalendarzu gregoriańskim), w Polsce jest to dzień wolny od pracy. W powszechnie przyjętym zwyczaju obchodzenie święta należy rozpocząć od otwarcia butelki szampana o północy z dnia 31 grudnia na 1 stycznia następnego roku. Dzień poprzedzający Nowy Rok nosi w polskiej tradycji miano Sylwestra.

Nowy rok jest świętowany na całym świecie. Ludzie wtedy spotykają się na balach i innych imprezach, aby bawić się przez całą noc. Dokładnie o północy wyskakują korki z butelek z szampanem. W niektórych miastach ludzie wychodzą o północy na zewnątrz, aby obejrzeć pokazy sztucznych ogni. W polskich miastach są także organizowane takie pokazy.

Nowy Rok to nie tylko zabawa sylwestrowa, ale także pierwszy dzień nowego roku. Bardzo ważne jest to, co się dzieje tego dnia. Od dawnych czasów aż do teraz znany jest zwyczaj dbania o to, aby dzień nowego roku był jak najbardziej udany. Wywodzi się to z tego, że istniało przekonanie o tym, że jaki jest pierwszy dzień Nowego Roku, taki będzie cały nowy rok. Dlatego tego dnia każdy starał się wstać wcześniej rano, dobrze zjeść i spędzić dzień miło, nie kłóć się z innymi.

Niemal w każdym kościele w Nowy Rok jest odprowadzana pasterka noworoczna, po której zwykle ludzie składają sobie nawzajem życzenia.

W Nowy rok istnieje także do dziś zwyczaj wieszania. Jest to składanie życzeń w postaci wiersza lub piosenki. Chłopcy i dziewczęta chodzą wczesnym rankiem po domach i składają takie życzenia gospodarzom domu. Przy okazji sypią owies na próg domu. Ma to zapewnić urodzajny i dobry rok.

Ważne jest, aby pierwszą osobą, jaka odwiedzi dom był chłopiec, a nie dziewczynka. Ma to zapewnić szczęście w nadchodzącym nowym roku. Niechętnie natomiast przyjmuje się dziewczynkę, która zamiast chłopca pierwsza trafi do danego domu, aby wieszować. Często używa się zwrotu popularnego na całym świecie. Po Polsku mówimy "Szczęśliwego Nowego Roku", natomiast po angielsku "Happy New Year".

Paulina Szura

Styczeń

Styczeń – pierwszy miesiąc w roku, według używanego w Polsce kalendarza gregoriańskiego, ma 31 dni. Jego nazwa pochodzi od charakterystycznych cech, związanych z towarzyszącymi temu miesiącowi zjawiskami przyrodniczymi lub z rytmem wykonywanych w tym czasie prac na roli. Nazwa miesiąca pochodzi od słowa „tyki”, które w tym czasie sporządzali gospodarze. Nazwa może też pochodzić od „styku” z uwagi na to, że miesiąc ten występuje na przełomie roku. W języku staropolskim styczeń nazywano również tyczniem, godnikiem i leniem.

Niezależna Gazeta Gimnazjalisty

Luty

Luty – drugi miesiąc w roku, według używanego w Polsce kalendarza gregoriańskiego ma 28, a w latach przestępnych 29 dni. W ciągu trwania miesiąca lutego w Polsce dzień wydłuża się do ponad 7 godzin. Nazwa miesiąca pochodzi od określenia srogich mrozów (por. ukr. лютий, blr. люты). Dawniej używane były również nazwy sieczeń (por. ukr. січень i chorw. siječanj 'styczeń') lub strapacz. Łacińska nazwa Februarius została zapożyczona przez większość języków europejskich.

" Święto Trzech Króli "

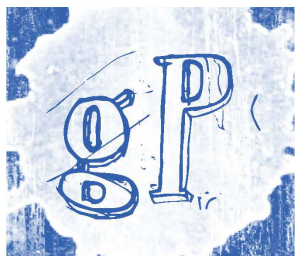
Święto Trzech Króli to chrześcijańskie święto obchodzone 6 stycznia na cześć trzech wschodnich mędrców przybyłych do Betlejem, aby oddać pokłony Jezusowi. To jedno z najstarszych świąt w Kościele. Jako osobna uroczystość funkcjonuje od końca IV w. Trzej królowie to mędrcy (nazywani także magami) ze wschodu wspomniani już w Starym Testamencie. Według Ewangelii Świętego Mateusza było to trzech mędrców przybyłych do Jerozolimy w poszukiwaniu króla, o którym powiedziała im przepowiednia. Litery: K+M+B, które - zgodnie z tradycją - pisze się tego dnia poświęconą kredą na drzwiach domów, nie odnoszą się, wbrew obiegowej opinii do imion legendarnych trzech króli: Kacpra, Melchiora i Baltazara. Zwyczaj święcenia tego dnia złota i kadzidła wykształcił się na przełomie wieków XV i XVI. Poświęcanym kadzidłem, którym była żywica z jałowca, okadzano domy i obejście, co miało zabezpieczyć je przed chorobami i nieszczęściami. Znany był też zwyczaj chodzenia dzieci z gwiazdą, które pukając do domów, otrzymywały rogałe, zwane "szczodrakami". Śpiewano przy tym kolędy o Trzech Królach. Przed kościołami stały stragany, sprzedawano kadzidło i kredę.

Paulina Szura

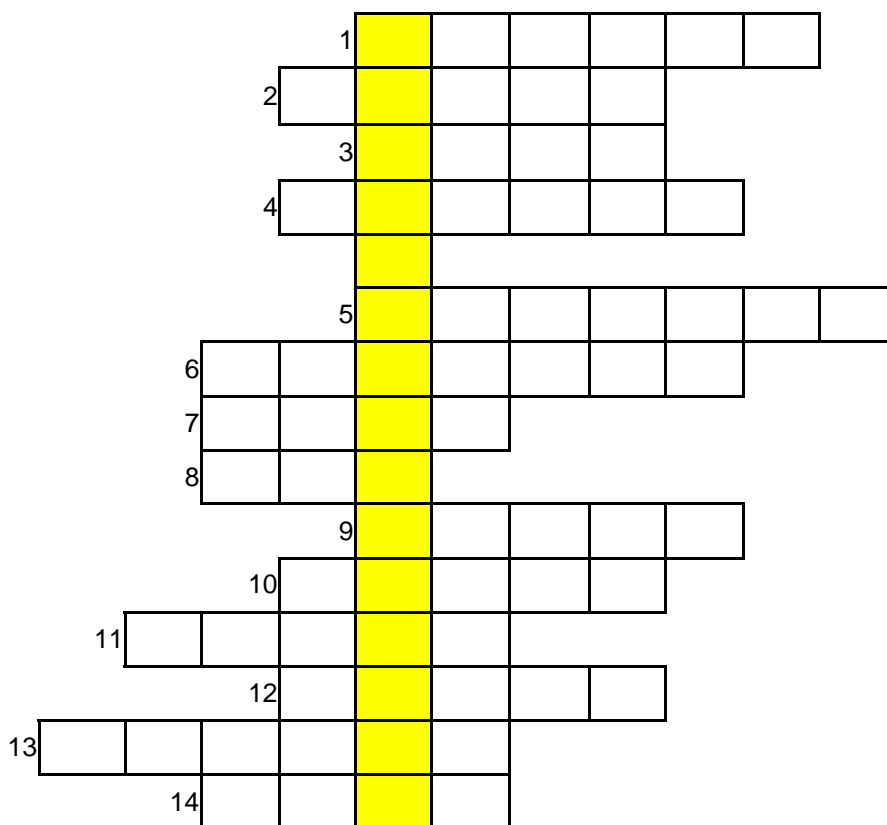
Popielec

Popielec, a inaczej Środa Popielcowa w kościele uznawana jest za koniec karnawału i za pierwszy dzień wielkanocnego postu. Dzień poprzedzający Środę Popielcową jest ostatnim dniem karnawału. Niemal w każdym domu pieczony jest chrust. Jednak w tym dniu przeważają pączki, gdyż są to ciastka niezbędne do zakończenia karnawału. Pączki mają charakter zabawy i sytości. Z pewnością wszystkie dzieci lubią ten czas, ponieważ wtedy pączki smakują jak nigdy dotąd. Wszyscy wierni kościołowi katolickiemu w Środę Popielcową przychodzą do Domu Bożego, by jeszcze ściślej zjednoczyć się z Panem Bogiem. Kapłan na znak pokuty posypuje głowy popiołem, wymawia przy tym słowa: "Prochem jesteś i w proch się obrócisz". W ten dzień katolików obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a osoby od osiemnastego do sześćdziesiątego roku życia obejmuje post ścisły, czyli trzy posiłki w ciągu całego dnia. Każdy katolik powinien być w tym dniu w kościele na mszy świętej.

Aleksandra Laskoś

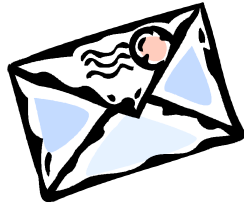
Rusz głową!!!

1. Na choince.
2. Osobisty.
3. Drobnny kamień.
4. Napój bogów.
5. Dekoracja.
6. Sygnał ostrzegawczy w samochodzie.
7. Cecha silnej woli.
8. Dalszy plan na obrazie.
9. Porcja leku.
10. Syn Abrahama.
11. Jałmużna.
12. Bieli trawę.
13. Gonitwa.
14. Nie ma praw miejskich.

HASŁO:

Aneta Jerzak

Listy do redakcji

„Droga Redakcjo!”

Piszę ten list, ponieważ mam do Was jedno pytanie: czy dbacie o swoje zwierzęta? Większość ludzi traktuje zwierzęta jak przedmiot. Moim zdaniem posiadanie zwierząt to ogromna przyjemność, ale i duży obowiązek. Jestem właścicielką dwóch psów, małego kundla oraz owczarka niemieckiego. Uwielbiam obserwować ich zachowania. Ktoś kiedyś powiedział, że pies to najlepszy przyjaciel człowieka. Zgadzę się z tym w stu procentach! Uwielbiam bawić się i wychodzić na spacer z moimi psami. Jak już wspomniałam to ogromna przyjemność. Jednak trzeba pamiętać, że ZWIERZĘTA TO NIE ZABAWKI i trzeba się nimi opiekować! Wszystkim pupilom trzeba zapewnić dobre warunki, tak aby dobrze się czuły. Jednak nie wszyscy ludzie są odpowiedzialni. Więc jeśli zdecydujesz się na posiadanie zwierzątka, ZAPEWNIJ MU DOBRE WARUNKI! To już koniec. Trochę się rozpisałam, ale nie mogłam niczego przegapić!

,* ;D

Szanowny czytelniku!

Masz rację! Zwierzęta to nie zabawki, więc gdy się na nie decyduje, trzeba być świadomym tej odpowiedzialności. Należy zapewnić mu pokarm i własny kąt. Nie należy ich też zostawiać na dłuższy czas. Niektóre zwierzęta (np. psy) mogą z tęsknoty nie jeść i nie pić! Więc, jeżeli macie pupile, dbajcie o nie ;)

A.B.

„Droga Redakcjo!”

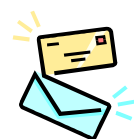
Na początku mojego listu chcę Was gorąco pozdrowić. Piszę do Was ten list po to, aby zadać wam jedno pytanie, na które mam nadzieję, że odpowiecie. Moje pytanie brzmi: czy ja mam dysleksję? Mam na imię Maciek i mam 14 lat. Mam problemy w szkole. Bardzo często przy różnych wypracowaniach, zadaniach lub notatkach z lekcji robię mnóstwo błędów ortograficznych. W klasie wszyscy myślą, że jestem głupkiem, bo zdarza mi się napisać „japko” zamiast „jabłko”. Słyszałam, że osoby które mają problemy z pisaniem, cierpią na dysleksję. Czy ja jestem na nią chory? Próbowałam wam w skrócie opowiedzieć o co chodzi. Myślę, że odpowiecie na moje pytanie. Na pewno mogę na Was liczyć i pomożecie mi rozwiązać tą odpowiedź na pytanie. Pozdrawiam.

Maciek

Maćku!

Jeśli nie jesteś pewny, czy masz dysleksję, proponuję zrobienie badań. Będziesz miał pewność. Zostaniesz także uczestnikiem dodatkowych zajęć, które pomogą Ci zwalczyć „chorobę”. Jeżeli nie jesteś dyslektykiem, to należy zabrać się do nauki zasad ortografii. Powodzenia! :D

A.B.

**„NIEZALEŻNĄ GAZETĘ GIMNAZJALISTY
DOFINANSOWAŁA FUNDACJA KRONENBERGA
PRZY CITY HANDLOWY”**

Fundacja Kronenberga
citi handlowy